

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-09-50905 לביא ואח' נ' פישר ואח'

1

בפני כב' השופט יהודה גרינט (בדימ')

1. לירז לביא תובעים
2. עמית לביא

נגד

נתבעים 1. סימה פישר
2. שופמינד בע"מ

פסק דין

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

התובעים רכשו מנתבעת 2, ביום 30.3.11, שני שוברים לעיסוי שהם אמורים לקבל מ"ספא גימל" שבבעלות נתבעת 1. השוברים נרכשו באמצעות אתר האינטרנט של "וואלה שופס", תמורת סך 99 ₪ לעיסוי, סה"כ 198 ₪.

המועד לקבלת העיסוי, תואם בין התובעים לנתבעת 1 ליום 7.8.11. אין מחלוקת כי התובעים הגיעו לספא גימל ללא השוברים.

נתבעת 1 או מי מטעמה סרבו לתת לתובעים את העיסוי, ללא הצגת השובר ולטענת התובעים הם נדרשו להסתלק מהמקום.

התובעים מבקשים לחייב את שתי הנתבעות להשיב להם הסך של 198 ₪, שהם שילמו עבור השוברים וכן סך של 1,600 ₪ עבור שלוש שעות עבודה של כל אחד מהם, עבור עליות נסיעה בסך 100 ₪, סך של 500 ₪ ועוד מע"מ בגין שכ"ט עורך דין, שהוא תובע מס' 1, ששלח שלושה מכתבים, סה"כ 1,740 ₪. וכן פיצוי בגין עגמת נפש בסך של 3,000 ₪.

כבר בשלב זה יש לציין כי התובעים, שאחד מהם הוא עורך דין, האמור לדעת כיצד מוכיחים נזקים ממוניים בבית המשפט, לא המציאו כל ראיה ולא ראשית ראיה לגבי ראשי הנזק של שווי שעות העבודה של כל אחד מהם, של עליות הנסיעה ושל שווי משלוח שלושה מכתבים על ידי נתבע 1 שהוא עורך דין, לפיכך, יש לדחות את התביעה בגין ראשי נזק אלה.

נתבעת 1 קיבלה את כתב התביעה ואת ההזמנה לדיון כדן, אך לא הגישה כתב הגנה ולא התייצבה לדיון, לפיכך על-פי תקנה 10 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, התובעים זכאים לקבל פסק דין נגדה על-פי הטענות שהם הוכיחו.

שאלת האחריות של נתבעת 2:

אתר האינטרנט של נתבעת 1 בשם "וואלה שופס" הוא אתר למכירת מוצרים ושרותים המסופקים על ידי ספקים ונותני שרותים שונים. האתר מציע שוברים במחירים זולים באופן משמעותי לעומת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-09-50905 לביא ואח' נ' פישר ואח'

1 המחירים הנגבים על ידי הספקים ונותני השרותים, לו הצרכנים היו רוכשים מהם ישירות את
2 המוצר או השירות.

3
4 נתבעת 2 טוענת כי אין יריבות בינה לבין התובעים, מכיוון שהיא אינה נושאת בכל אחריות ו/או
5 חבות כלפי התובעים. נתבעת 2 טוענת כי היא רק נותנת אפשרות ללקוחות פוטנציאליים, לרכוש
6 באתר שלה, מוצרים או שרותים מספקים ומנותני שירותים איתם היא התקשרה בחוזה מתאים.
7 הלקוחות, כמו התובעים במקרה שלפנינו, רוכשים מהנתבעת 2 את השובר ומשלמים עבורו לנתבעת
8 2 והיא מעבירה את הכסף לספקים ולנותני השרותים, בקיזוז עמלתה.

9
10 בהסכם שבין הנתבעות, שצוף לכתב ההגנה, נאמר בסעיף 6.2 כי "הספק ישא באחריות המלאה
11 והבלעדית, הן כלפי החברה והן כלפי הלקוחות...". ענין זה של הטלת האחריות על נותן השירות,
12 בהסכם שבין נתבעת 2 לבין נתבעת 1, היה מצדיק לכאורה הגשת הודעת צד ג' של נתבעת 2 כלפי
13 נתבעת 1, אולם הדבר לא נעשה.

14
15 נתבעת 2 מפנה לסעיף 13.1 של תקנון אתר וואלה שופס, שנושאו הוא "אחריות בגין
16 מוצרים/שירותים", שם נאמר בין השאר כי "וואלה שופס ו/או מי מטעמה אינם אחראים על
17 השירותים ולמעט כקבוע על פי כל דין האחריות בגין האמור, ככל שישנה על פי דין, חלה באופן
18 בלעדי על הספקים...". ובהמשך נאמר שם:
19 "עם זאת, יובהר כי וואלה שופס עושה מאמצים לשתף פעולה עם ספקים אמנים ובעלי מוניטין
20 בלבד ומקיימת בקרה שוטפת על השירות הניתן על ידם ומשתמשים באתר...".

21
22 לא יכולה להיות מחלוקת כי התקנון מהווה "חוזה אחיד", כהגדרתו בחוק החוזים האחידים,
23 תשמ"ג-1982. בהעדר טענה לסתור, אני קובע כי התקנון לא קיבל מבית הדין לחוזים אחידים
24 אישור שאין תנאי מקפח בתקנון. אני סבור כי התנאי האמור בסעיף 13.1 הנ"ל לתקנון הוא תנאי
25 מקפח על פי האמור בסעיף 4 (3) לחוק החוזים האחידים הנ"ל. בהיותו "תנאי המקנה לספק זכות
26 להעביר את אחריותו לצד שלישי", כאמור בסעיף הנ"ל.

27
28 לפיכך, נתבעת 2 אינה יכולה להתחמק מאחריותה לנזקים שגרמה הנתבעת 1 לתובעים, במידה
29 ואכן יימצא כי היא אחראית למעשיה או למחדליה המסויימים של נתבעת 1.

30
31 נתבעת 2 אינה אחראית ליחס המזלזל או המתנשא שנתבעת 1 הפגינה, לטענת התובעים, כלפי
32 התובעים.

33
34 נתבעת 2 גם אינה אחראית לכך שנתבעת 1 לא הסיכימה לתת לתובעים את העיסוי, מפני שהם לא
35 הציגו בפני נתבעת 1 את השוברים. הצגת השוברים היא תנאי לקבלת השירות (ראה סעיף 4.10
36 לתקנון). התובעים מודים כי הם לא הביאו איתם את השוברים, אך טוענים כי נתבעת 1 לא
37 איפשרה להם להשתמש במחשב שלה על מנת להדפיס אצלה את השוברים. גם לסרוב זה אינה
38 נתבעת 2 אחראית.

39
40 נתבעת 2 גם אינה אחראית לכך שנתבעת 1 ביקשה מהם לצאת מהמקום.

41
42 יש לציין כי החלק הארי של כתב התביעה מתייחס לטענות של התובעים בגין היחס וההתנהגות
43 של נתבעת 1 כלפיהם, טענות שאין הם מפנים ואינם יכולים להפנות כלפי נתבעת 2.

44
45 לפיכך, יש לדחות את התביעה כלפי נתבעת 2, אולם כיוון שהתברר במשפט זה חוסר האמינות של
46 נתבעת 1, היא עלולה להיות מחויבת במשפט אחר, בגין התנהגותה של נתבעת 1, במידה ונתבעת 2
47 תמשיך לעבוד עם נתבעת 1, לאחר שנקבע במקרה שלפנינו כי נתבעת 1 מזלזלת בלקוחות או
48 מתנהגת אליהם בגסות.

גובה הנזק בגין עגמת הנפש

49
50
51 אני סבור כי אכן, התנהגותה של נתבעת 1 גרמה להם עגמת נפש רבה, אולם הפיצוי הנדרש הוא
52 מוגזם ואני מעמיד אותו על סך של 1,000 ₪ לכל תובע.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-09-50905 לביא ואח' נ' פישר ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

התוצאה

לפיכך, אני דוחה את התביעה כלפי נתבעת 2.
אני מחייב את נתבעת 1 לשלם לתובעים, ביחד ולחוד, תוך 20 יום, את הסך של 2,198 ₪ ועוד
הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪.

תוך 15 יום ניתן לבקש מבית המשפט המחוזי להגיש ערעור.

ניתן היום, ו' אלול תשע"ב, 24 אוגוסט 2012, בהעדר הצדדים.

יהודה גרניט, שופט בדימוס

19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

ניתן היום, ז' אלול תשע"ב, 25 אוגוסט 2012, בהעדר הצדדים.

חתימה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-09-50905 לביא ואח' נ' פישר ואח'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5